LISTOPAD 2009

Pro žáky, rodiče, zaměstnance
a všechny příznivce CZŠ v Kroměříži

Vážení rodiče, milí přátelé,

čas odměřuje minuty a dny probíhajícího školního roku s přesností sobě vlastní, a i když se nám někdy zdá, že plyne příliš rychle, není tomu tak. Spíše jsou naše dny bohatě naplňovány, nabízí se spousta akcí a aktivit, a tak se nechce ani věřit, jak rychle je týden za námi.

To platí i ve škole. Září, říjen, listopad... Po krásném zahájení školního roku oslavou výročí založení naší školičky, máme za sebou i my řadu akcí, divadlo, koncert, multimediální program o Indii, soutěže, různé programy v Knihovně a Muzeu KM, a také čtvrtletní hodnocení.

Někteří žáci si říkají, že do vysvědčení je ještě daleko, že případné nedostatky opraví, ale víme, jak je to s tím časem. Celkově můžeme být ale spokojeni. Škola žije, máme nejvíce žáků od jejího vzniku a věříme, že jste spokojeni s průběhem vzdělávání vašich dětí a nabízeným programem církevní základní školy. Děkuji vám za důvěru, kterou nám dáváte a za stejný pohled na důležitost morálních hodnot dnešních mladých lidí. Snad jsme někdy v očích dětí přísní, ale pravidla by se neměla vytvářet proto, aby se porušovala, což je dnes považováno za „normální“, ale měla by nás všechny vést k větší odpovědnosti. Včasné příchody do školy, plnění povinností, nošení pomůcek... - jednoduchá pravidla, která jsou pořád pro mnohé neuvěřitelně náročná a stále nedodržována. A tak přichází zbytečná napomenutí, poznámky... Tím nechceme přidělávat vrásky rodičům, ale chceme naučit vaše děti přijímat následky svého jednání a vést je k zodpovědnějšímu přístupu k povinnostem.

Daří se nám zkvalitňovat i vybavení pomůckami, interaktivní tabule mají k dispozici žáci na obou stupních, sedačky, nástěnky ... ale vše něco stojí, a tak budeme i v oblasti postoje k majetku školy postupovat pevně v souladu se školním řádem.

V letošním roce dochází k další úpravě v přijímacím řízení na střední školy. Školský zákon, který prošel již mnoha novelami, klade více povinností a odpovědnosti na rodiče a samotné žáky. Od žádosti k přijetí do základního vzdělávání až po podávání přihlášek na vyšší stupně škol. Posledním rozhodnutím představitelů kraje je konání přijímacích testů SCIO na všechny školy nabízející maturitní obory vzdělávání tohoto zřizovatele. Dobrý prospěch nebude jediným kritériem a nebude tedy možnost přijetí bez přijímacích zkoušek jako doposud. Zda to zvýší odpovědnější přístup deváťáků k přípravě na testování, ukáže čas.

Ví, že možnost vzdělávání není ještě v celém světě samozřejmostí a je jen na nich, jak se s tím poperou. Mým přáním je, aby přípravu nepodceňovali a dělali vše pro realizaci svých plánů.

Blíží se doba adventní, vánoční i konec kalendářního roku. Opět hodnocení, bilancování a různá předsevzetí. Ale to bychom vlastně měli dělat každý den. Zastavit se a přemýšlet jaký byl, co přinesl nového a jaký jsem byl já. Jak jsem naložil se všemi těmi dary, které mi Pán dal a dává? A tak vám přeji, aby byl každý den prožitý s nadějí, celá doba adventní ať je provázena ne shonem, ale tichým očekáváním velké radosti.

Těším se na setkání s vámi třeba při tradičním vánočním vystoupení dětí, děkuji za všechny připomínky, rady a váš zájem o dění ve škole. Vaše podpora, modlitba a každé dobré slovo pomáhá nejen mně, ale všem pedagogům a pracovníkům naší školy. Díky.

RNDr.Olga Loučková
ředitelka školy

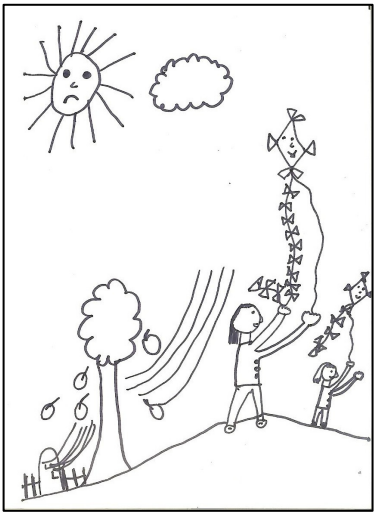

K. Maňurová, 2.tř.

Z PRACÍ NAŠICH ŽÁKŮ

Džungle

Džungle a pak jiná věc
sním si jeden lívanec.
Sluníčko tu krásně svítí,
všude roste plno kvítí.
Zvířátka si spolu hrají,
jahody se červenají.
A když padne po dni noc,
přejeme si dobrou noc.

V první třídě

Učím se psát číslici,
sedím v druhé lavici.
Jedna, dvě, tři, čtyři, pět
už je čísel plný svět.

Kateřina Váňová, 1. třída

M. Štěpáníková, 6.tř.

Moc slova

Slovo je někdy daleko více nebezpečné než zbraň hmotná. Ale nezůstávejme jen v tom špatném. Slovo je dvojznačné. Uvědomujeme si to? Někdy je lepší mlčet, neboť i mlčení mnohdy řekne víc. Kolikrát řekneme něco neověřeného a lidé mohou věřit nejdřív prvnímu slovu a ne skutečnosti. Z vlastní zkušenosti vím, že brzdit se třeba v hněvu je těžké. Ale myslím, že i to se dá překonat upřímnou omluvou nebo trpělivostí a mlčením. Je to těžké, ale dá se to. Slovem můžeme potěšit a člověku pomoci v těžkostech. Dobrým slovem můžeme udělat hodně dobrého.

Tomáš Hájíček, 8.třída

Jaký je podzim?

Padá kapka, vítr vane,
padá listí, žluté i červené.
Sluníčko už málo hřeje,
ale i přesto se na mě podzim směje.
Proč se smutku poddávat?
Vždyť je krásně,
jdu psát básně,
o kráse podzimu,
jenž nemůže mu nikdo dávat za vinu,
že byl slunný, letní čas
a po podzimu zima bude zas.
Podzim však jedinečný je
a barevnost svou vždy ukazuje.
Sbírám listí, dám je do kytice
a radost pokaždé mám,
když mamince mé
s úsměvem ji podávám.

Alžběta Němčáková, 7. třída

Podzim

Princ Podzim je maličký
a má zlaté botičky.
Z listí krásnou korunu,
sedává vždy na trůnu.

Když poskočí,
vítr se zatočí.
Když na flétnu zahraje,
jablíčko dozraje.

Když si do dlaní tleskne,
hruška ze stromu pleskne.
Když se oblékne,
babí léto odlétne.

Tereza Císařová, 2.třída

Podzimní

Podzim je krásné období,
to přece každý ví.

Podzimní den je krátký,
vítr se dobývá vrátky.

Listí padá ze stromů,
a je zima mně i mu.

Sbíráme kaštany a šípky,
rybáři loví rybky.

Kamarádi pouští draky,
budu ho pouštět taky.

Klára Maňurová, 2.třída

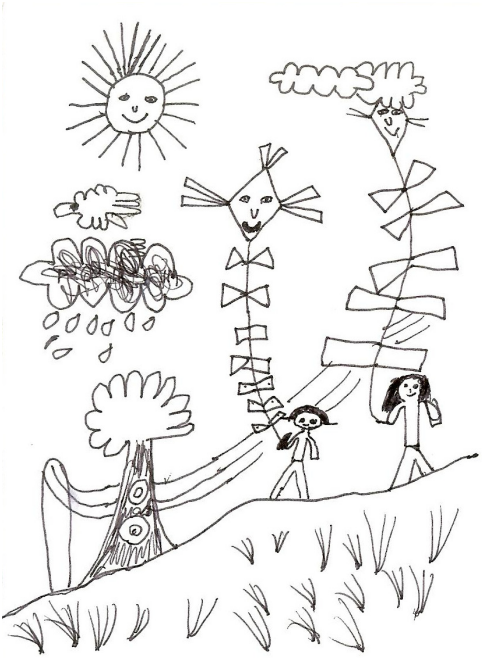

M. Vacl, 2.tř.

Slohové práce na téma - popis pracovního postupu

Popis papírového modelu

Už od malička mám vztah k přírodě a vším co s ní souvisí. Takže mám rád i pole a všechny stroje zemědělské techniky. Rád chodím na pole a pozoruji práci traktorů, kombajnů, bramborovačů, řepných strojů atd. Naposledy se mi nejvíc líbilo, jak pracoval řepný stroj. Proto jsem se rozhodl, že si takový stroj udělám i doma jako papírový model. Takže popíši postup papírového modelu řepného stroje, který se jmenuje Holme terra dos 13. Tento stroj se používá na vyorávku cukrové řepy, z které se pak dělá cukr.

Nejprve si přečtu návod a připravím si potřebné věci. To jsou pravítko, nůžky, tvrdý papír, nůž, lepidlo a špejle. Nejdřív si vystřihnu všechny části stroje a podle čísel skládám a lepím k sobě. Vezmu si kabinu a nožem ohnu okraje, které jsou vyznačené černou čárou a bílými políčky. Ty pak ohnu k druhé části a potřu lepidlem a přilepím k sobě. Tímto mi vznikne tvar kabiny. Potom slepím stejným způsobem podvozek a zásobníky na řepu. Dále slepím transportér, který nalepím do boku otevřeného zásobníku a prostrčím zásobníkem drát, aby se dal transportér vyklápět. Pak slepím pás, který zvedá řepu do zásobníku. Teď vezmu slepenou kabinu, pás a zásobník a přilepím jej k podvozku, kde nalepím i vyorávač řepy. Dále slepím motorovou část, nádrž a madla. Tyto části přilepím také k podvozku. Pak vystřihnu papírová kola, do kterých udělám dírky. Vezmu špejli a prostrčím ji do kola. Kolo prostrčím podvozkem a druhé kolo přilepím na druhou stranu špejle.

Nakonec celý model nechám proschnout od lepidla a pak jej zlehka postříkám lakem na vlasy, aby byl pevnější. A tímto je model hotový. Když model uschne od laku, tak si ho přidám do své sbírky papírových modelů a už přemýšlím, který model bych si vyrobil zase příště. Už to mám, příští model si udělám traktor Claas FL 120 a zítra se dám hned do práce.

Tomáš Slugeň, 5. třída

Žvýkačky, které můžete žvýkat i ve škole

V letošním roce je velká úroda jablek. Dostali jsme velký koš padaných jablek, a protože dlouho nevydrží, tak jsme z nich udělaly s babičkou zdravé, velmi chutné a jedlé žvýkačky. Jablka jsme umyly, vykrojily jadřince a rozkrájely. Pak jsme je rozvařily, rozmixovaly a rozetřely na pečící papír. Po usušení v troubě jsme hmotu slouply z papíru a nastříhaly na proužky. Když jsem je přinesla do třídy, tak se po nich jen „zaprášilo“. Zkuste a uvidíte.

Alice Janišová , 5. třída

Škola

Škola, škola, školička
to je naše matička.
Do školy já chodím ráda,
nemám tu však kamaráda.
Ale kamarádek hej,
je jich tu všech rej.

Do školy choď se mnou ráda,
najdeš si tu kamaráda.
Kamaráda hodného,
kamarádku lepší,
choď do školy inu choď,
každý se sem těší.

Karolína Janečková, 4. třída

Moje oblíbená hračka

Mou oblíbenou hračkou je auto na dálkové ovládání. Dostal jsem ho k Vánocům. Kola má celé černé, nákladní prostor i kapota motoru jsou z červené umělé hmoty. Má velmi dlouhou anténu a proto jezdí velmi daleko a rychle. Má nabíjecí baterku. Hraji si s ním vždy, když mám čas a chuť.

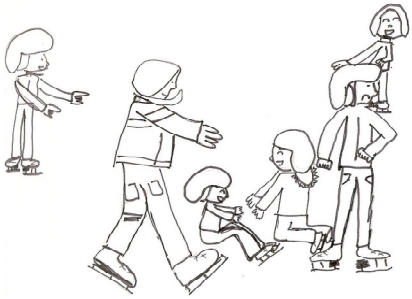

G. Dolečková, 4.tř.

Jakub Zavřel, 3. třída

Mého pejska jsem získala na Vánoce od sestry Madičky. Je to moje oblíbená hračka. Můj pejsek má krásné černé oči, hebkou srst a roztomilý čumáček. Se svým pejskem si hraji, když nemám co dělat, nebo když se mnou spí v posteli.

Libuše Vráblíková, 3. třída

Mou oblíbenou hračkou je plyšová krysa. Jmenuje se Hubert. Získala jsem ji na narozeniny od tety. Je celý černý, má dva bílé zuby, šedé tlapky a dlouhý šedý ocásek. Hraji si s jím, když jdu spát.

Viktorie Pšenicová, 3. třída

Moje oblíbená hračka je LEGO TECHNIC. Dostal jsem ho na narozeniny. Když jsem ho skládal, tak bylo těžké. Moje hračka je nejlepší ze všech mých hraček. Po třech dnech, když už to byl kus, taťka úplně vzdychl a řekl, už to bude postavené. A v neděli to ještě nebylo postavené, musel jsem to nechat na pondělí. To auto má dva výfuky vzadu a dva na boku. Váží 8 kg a měří 66 cm. A to byl můj konec. Když jsem auto dostal, měl jsem pocit, jako kdybych byl bohatý. Otevřel jsem krabici a zajásal jsem.

Jiří Rusek, 3. třída

Keř růží

Kde rostou růže rudé
jak krve krůpěj pot.
Tam zrak tvůj nedohlédne,
neb ty vidíš jen černé kroky.
Až po mně budeš se ptát, tak věz,
že já budu jak malé dítě
čekat v růžoví.
Však neboj se, že bych zatracena byla,
jen čekám na vysvobození.
Jak Odeta v labuť zakletá
já v keři růží ukrytá.
Ty ten keř sic spálíš,
ale nenalezneš mě.
Už víš, kde jsem byla?
Já byla duše keře ukrytá!

J. Rusková, 7.tř.

Láska

Hlava bdí, přec v oblacích jest.
Srdce teskní, však skáče radostí.
Oči pláčou a smějí se též.
Jestli tohle je láska, tak staň se hned!

Barbora Úlehlová, 8. třída

SPOLEČNĚ VE ŠKOLE I PO ŠKOLE

Naše třída

Už je to 5 let, co spolu chodíme do stejné školy a třídy. Za tu dobu jsme poznali své dobré i špatné vlastnosti. Ne všichni chodí do kostela, ale i tak není ve třídě žádný špatný člověk. Ve třídě máme jedničkáře i čtverkaře, hodné i zlobivé spolužáky. Paní učitelka má s námi někdy plné ruce práce a musí mít fakt pevné nervy, ale i tak je na nás hodná. Máme ve třídě hodně talentovaných dětí. Někteří mají hlavu plnou vědomostí z encyklopedií, další krásně maluje, tančí, nebo zpívá, je tu expert přes vlaky a já hraji na klavír. Naše třída je opravdu všestranná a jsme i dobrý kolektiv. Škoda, že někteří odejdou příští rok na gymnázium. Každé ráno, před vyučováním, se scházíme na chvály, kdy se sejde celý první stupeň a paní učitelka nám čte příběhy a zpíváme písničky. Vždycky si s děckama říkáme: „Ještě že chodíme na církevní školu, takový pěkný začátek vyučování určitě na jiné škole nemají.“

Michal Krhovský, 5. třída

Bowling byl skvělý!

Naše paní učitelka dostala nápad, že za odměnu po vydařeném představení o Hurvínkovi, které jsme zahráli na akademii při oslavách 15 let školy, půjdeme na bowling do "Ponorky" při restauraci Scéna. Koule se koulí, kuželky padají a zábava je v plném proudu. Zde se ukáže soustředěnost, přesnost a také šikovnost. Jak kdo ji prokázal, ale každý se snažil podat co nejlepší výkon. Všem se to moc líbilo. Děkujeme paní učitelce za krásné odpoledne!!!

Žáci 9. třídy

Jak se žije s handicapem - Muzeum KM - 16. 10. 2009

Když jsme šli se třídou do muzea na program „Jak se žije s Handicapem", donutilo mě to se zamyslet, kolik věcí mám a beru je jako samozřejmost. Nedokážu si představit, že bych musela žít s vážným postižením mého těla. Když jsem viděla, kolik pomůcek tito lidé mají, aby se mohli pohybovat, číst si, dívat se na televizi atd., obdivuji je.

Při volné chvilce v muzeu si nasazuji brýle, které mě na malý čas učiní nevidomou. Do své ruky uchopuji slepeckou hůl a zkusím procházet prostorami muzea. Není to vůbec jednoduché, každý okamžik do někoho narážím. Ani si neuvědomuji, kam chodím, ťukám kolem sebe hůlkou. Po nějaké chvíli si sundávám brýle a odkládám hůl. Jak je ten svět barevný! Tito lidé to vůbec nemají lehké. Jsem ráda, že jsem zdravá. Konečně už znám ten pocit nevidomých.

Myslel jsem, že jezdit na vozíčku je strašně lehké, ale když jsem to zkusil osobně, tak jsem taktak vyjel do kopce. Ani jsem nevěděl, že mají tolik pomocných zařízení.

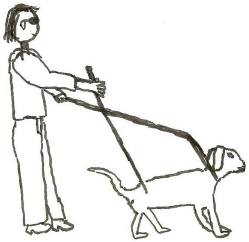

Když jsem si zkusila znakovou řeč, nemohla jsem si ji zapamatovat, i když to byly jen tři krátké věty. S brýlemi jsem skoro vůbec neviděla a trochu jsem se i bála, i když jsem měla bílou hůlku. Jsem ráda, že jsem zdravá a můžu běhat, skákat, číst, psát a povídat si. Obdivuji u postižených jejich sílu a statečnost, i když je to pro ně moc těžké.

Žáci 6. třídy

Obrázky: D. Skřička, 6.tř.

Jak se žije na Haiti?

V pondělí 16. listopadu nám přišla slečna Mgr. Eva Dostálová vylíčit své zážitky z jejího ročního pobytu na Haiti, díky kterému pomohla mnoha lidem v nouzi. Haiti je nejchudší stát na světě, tudíž tam byla její pomoc vítána. Její práce byla velmi náročná. Každé ráno vstávala přibližně v pět hodin a nachystala snídani pro ostatní. Poté následovala mše s otcem Romanem Musilem. Lidé na mši byli velmi veselí a proto tam všichni zůstávali déle a zpívali si. Po mši chodila do školy a psala s dětmi dopisy pro jejich adoptivní rodiče. Občas šla také učit anglický jazyk na střední školu. Děti byly vždy nadšené, když za nimi přišla a hrály spolu různé hry. Přednáška v nás zanechala hluboký zážitek, protože jsme si díky ní uvědomili, že na světě existují místa, která jsou odkázána na naši pomoc.

Dominika Kopečková, 7. třída

Dopis deváťákům

Milí deváťáci,

léto i začátek nového školního roku jsou již za námi, čas odchodu z naší školy se blíží. Mnozí jste zde prožili takřka devět let svého života, někdy hodně hezky, někdy i méně.

Většina z vás si již vysnila, či jen racionálně zvolila své budoucí povolání. Je jen a jen na vás, zda za svým snem půjdete, či zvolíte pohodlnější cestu: „Půjdu tam, kde mě vemou“.

Učiňte své sny skutečností. Uvědomte si, co všechno máte, a co všechno můžete dokázat! Přestaňte se věnovat malichernostem, které vám snad schází. Bojujte s překážkami, které vám občas budou stát v cestě.

Mýlíte se, pokud si myslíte, že těmito překážkami jsme my učitelé, vaši spolužáci, či dokonce budova naší školy, s věcmi, které k ní patří.

Největším nepřítelem člověka je slabá vůle, pohodlnost, nechuť učit se něco nového, strach jít proti davu, strach říci pravdu, která se nebude líbit ostatním.

Bojujte s těmito neřestmi, radost z dobrého boje předčí všechny ostatní.

Šťastné vykročení do dalšího období, šťastnou ruku při výběru další školy, hodně odvahy a Boží pomoci vám přeje

Ing.Eva Laurenčíková

J. Jedlička, 9.tř.

NAŠE SOUTĚŽENÍ

Jakou barvu má svět? *(literární soutěž Knihovny Kroměřížska)*

Svět je plný barev. Jaro hýří všemi barvami. Nejdříve začnou pučet stromy a svět se zazelená. Pak začnou kvést rostliny a svět je plný barevné vůně. Včelky létají a opylovávají žluté, modré, červené květinky. Léto oplývá tmavšími odstíny jara. V létě, když zaprší, cítíme vůni deště a vidíme krásné zbarvení duhy. Na podzim jsou stromy oblečeny do barevného listí, kde převažuje hnědá, červená, žlutá. V zimě je svět zahalen do bílého závoje ze sněhu, vločky mají nádhernou bílou barvu s modrými odstíny.

Jan Vaněk, 6. třída

Modrá – Modrá je kupříkladu voda. Voda je živel. Modrá má nekonečně mnoho odstínů, od tyrkysově modré barvy moře až po ocelově modrou oblohu před bouřkou. Slovo „Modrá“ má nekonečnou škálu významů.

Žlutá – Žlutou barvu má slunce. My ho vidíme žlutě. Tedy když se do něj podíváme – to není zrovna třikrát nejpříjemnější. Slunce je od nás velmi vzdálené a tak by si každý z nás mohl klást otázku: „Je slunce opravdu žluté?“ Kdyby to šlo a někdo by se do vesmíru až k Slunci dostal, třeba by mělo jinou barvu, kdo ví…

Zelená – Zelené může být prakticky cokoliv. Zelená je vyloženě přírodní barva. Například taková řeka, taky může být sytě zelená, když ji pokrývají řasy. Většinou ale když se řekne zelená, většina lidí mi poví: „Zelená? Přece tráva, stromy…“

Černá – Černá je záporná barva. Ve většině příkladů. Když se kolem sebe podíváme v přírodě, těžko bychom hledali černou květinu. Těžko bychom v přírodě hledali maximum černé. Příroda je nejspíš stvořena proto, aby se v ní člověk cítil šťastný.

Bílá – Bílá je pozitivní, kladná a veselá barva. Skoro vždy je bílá ta barva, která zvítězí nad „těmi černými“. Jednoznačně pěkná a příjemná barva.

Šedá – Šedá je barva mezi bílou a černou. Je to barva pošmourná a pro některé případy ne zrovna příjemná. Proč je tedy vlastně šedá barva na obloze když prší? Proč jsou chodníky šedé? Tolik věcí kolem nás má šedou barvu, my si toho snad ani nevšimneme.

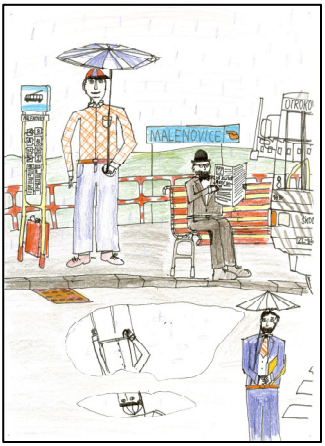

M. Horák, 7.tř.

Hnědá – Hnědá je taktéž barva mnoha odstínů. Převážná většina zvířat – spíš těch divokých má hnědou barvu. Kdybychom všechna lesní zvířata postavili vedle sebe, dosáhneme od nejsvětlejší hnědé až po tu nejtmavší. Hnědá je prostě pěkná.

Červená – Červená. Sytě červená je krev. Tmavě červená spolu s nějakými barvami je barva podzimu. Červená je veselá barva. Když se na to ale podíváme, zelená na semaforu ukazuje ANO, červená NE – protože je výrazná.

Veronika Vávrová, 6. třída

Sběrové aktivity

Průběžně během celého školního roku probíhá:

- ✓ sběr **použitých baterií a malých elektrospotřebičů**, na které jsou ve škole připraveny sběrové nádoby
- ✓ sběr **vršků od PET lahví**

Připravujeme:

- ✓ sběr **pomerančové kůry** (prosinec – únor)
- ✓ sběr **starého papíru** (2. kolo - duben 2010)

ZVEME VÁS

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

čtvrtek 10. 12. 2009

* 9 – 12 hod.: program pro MŠ (budova 1.st.)

* 14 – 17 hod.: veřejnost

D. Kopečková, 7.tř.

A. Němčáková, 7.tř.

„OD ADVENTU DO TŘÍ KRÁLŮ“

Hra, ve které se představí hlavní postavy adventního a vánočního času

úterý 22. prosince 2009

10.00, 14.30, 16.00 hod.

Velké náměstí v Kroměříži

KŘÍŽOVKA

…učte se ode mne,neboť jsem tichý a… (viz. tajenka)

1.Zvíře ze ZOO.
2.Zvířata, na kterých můžeme jezdit.
3.Ovoce, ve kterém je mléko.
4.Místo, kam se stékají řeky.
5.Dravý pták.
6.Malý kůň.
7.Zahradní nářadí.
8.Nádoba na kompot.
9.Mlčí jako …
10.Jinak oblečení.
11.Jinak táta.
12.Jinak silnice.
13.Město, kterému se říká „Hanácké Athény“.

		O			C	E	
		K		N			
		O		O	S		
		M			E		
				E	L		
	P	O			K		
				Č			
			X				
	M			K	A		
				Y		A	
		O		Ě			
	T	E					
		C		S	T		
	R				Ř		Ž

Aneta Poláchová a Martina Řezníčková, 5. třída